

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XEObd/3/2023
Identifikačné číslo spisu:	8205200126
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8205200126.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: G. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, T., za účasti intervenienta Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, o vymoženie 622,72 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3Er/11/2005, v konaní o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoE/116/2012-43 zo dňa 06. 02. 2013, v spojení s doplniacím uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoE/116/2012-89 zo dňa 09. 01. 2018 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie oprávneného o d m i e t a.

Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 3CoE/116/2012-43 zo dňa 06. 02. 2013, svojím prvým výrokom, potvrdil uznesenie Okresného súdu Bardejov č. k. 3Er/11/2005-23 zo dňa 20. 04. 2012 vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení. Súčasne, druhým výrokom, zrušil označené prvoinštančné uznesenie vo výroku o neprípustení vedľajšieho účastníka do konania. Napokon, tretím výrokom rozhodol o odvolaní oprávneného a Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, proti výroku o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, že vec vrátil súdu prvej inštancie na postup podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 08. 04. 2013.

2. Doplniacím uznesením č. k. 3CoE/116/2012-89 zo dňa 09. 01. 2018, odvolací súd postupom podľa § 225 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) doplnil vyššie označené uznesenie odvolacieho súdu o výrok, ktorým zamietol návrh oprávneného zo dňa 26. 07. 2012 na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. Doplniace uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 02. 2018.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený (ďalej tiež „dovolateľ“) v zákonom stanovenej lehote dovolanie (č. l. 56 - 61 spisu, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa jeho obsahu posúdil ako smerujúce proti potvrdzujúcemu výroku odvolacieho súdu), argumentujúc tým, že:

a/ súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. a/ O. s. p.),

b/ v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. d/ O. s. p.),

c/ vo veci konajúce súdy svojím postupom odňali oprávnenému možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.),

d/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.),

4. Na základe tvrdení uvedených v dovolaní oprávnený dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne navrhol dovolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. prerušiť a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní. Navrhol tiež, aby dovolací súd postupoval podľa § 243 O. s. p. a rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu. Dovolateľ si zároveň uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

5. Povinný, súdny exekútor, ani vedľajší účastník, sa k dovolaniu oprávneného nevyjadrili.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník pôvodne zastúpený v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., t. č. konajúci zamestnancom v súlade s ustanovením

§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

8. K návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré najvyšší súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho

hľadiska zo strany súdov nižších inštancií išlo o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov, vzhľadom na ktorú skutočnosť dovolací súd návrh na prerušenie dovolacieho konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

9. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného najvyšší súd na odôvodnenie svojho záveru v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/349/2012, sp. zn. 3Cdo/409/2012, sp. zn. 6Cdo/299/2012, sp. zn. 4Oboer/169/2013, sp. zn. 4Oboer/127/2013, 4OboE/21/2013, sp. zn. 4Oboer/48/2013, 4OboE/30/2014, sp. zn. 4Oboer/175/2013, 4OboE/41/2013, sp. zn. 4Oboer/191/2013, 4OboE/49/2013, sp. zn. 4Oboer/258/2013, 4OboE/77/2013, sp. zn. 4Oboer/335/2013, 4OboE/121/2013, sp. zn. 4Oboer/194/2014, 4OboE/112/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

10. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie oprávneného smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcom výroku podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania (výrok II.).

11. V dovolacom konaní úspešnému povinnému vznikol voči oprávnenému nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p.). Keďže však podľa obsahu spisu povinnému v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (výrok III.; k uvedenému porovnaj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28. februára 2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR ako R 72/2018).

12. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd odmietol dovolanie oprávneného ako (objektívne) neprípustné, je neopodstatnený tiež jeho návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu nevydal o tom samostatné rozhodnutie (nerozhodol osobitným výrokom; k tomu porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.